

τρεις χιλιάδες διαβόλους με δαυλούς, αναμμένους στο χέρι να τρέχουν και να κάνουν ταραχή ανυπόφορη.

ΔΑΨΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ κ. Κ. . . ταξιδεύει.

Θέλει ν' ανοίξη τὸ κιβώτιόν του ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου, ἀλλὰ κατέχεται ὑπὸ μεγάλης ἀμηχανίας.

— Τώρα τί νὰ κάμω ; ἀναφωνεῖ ἔχασα τὸ κλειδί !

— Πράγματι εἶνε πολὺ δυσάρεστον, τῷ λέγει εἰς συνταξιδιώτης.

— Πολὺ, πάρα πολὺ δυσάρεστον.

Αἴφνης ὁ Κ. . . πλῆττει τὸ μέτωπόν του.

— Τί ζῶν ποῦ εἶμαι . . . ὅθ' ἂν τὸ ἔκλειτα εἰς τὸ κιβώτιόν μου !

* *

Μεταξὺ δύο ἀγιοπαίδων :

— Ἐχεις καὶ ῥωλόγι αἶ ;

— Καὶ βέβαια.

— Καὶ πόσο σοῦ κόστισε ;

— Δὲν ῥώτησα τὴν τιμὴν ἔδεν ἦταν κανεὶς ἔς τὸ κατὰστημα.

* *

Μεταξὺ δύο φίλων.

— Ἀλήθεια, αὐριον ἀναχωρῶ.

— Καὶ γὰρ ποῦ ;

— Πηγαίνω εἰς τὴν Ἰταλίαν.

— Διὰ ὑποθέσεις ;

— Ὅχι, χάριν διασκεδάσεως, ὡς περιηγητής.

— Παίρνεις καὶ τὴν γυναῖκά σου ;

— Δὲν ἤκουσες τί σοῦ εἶπα ; πηγαίνω χάριν διασκεδάσεως !

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τὸ βάρος τῶν ἀηδιῶν, ὅσας μᾶς ἐπιβάλλει ὁ κόσμος, θὰ ἦτο κατὰ τὸ ἡμισυ ὀλιγώτερον, ἐάν τὰς ἀηδίας ταύτας ὁ κόσμος δὲν μᾶς ἠνάγκαζε νὰ ὀνομάζωμεν ἡδονάς, καὶ νὰ τὰς παραδεχώμεθα ὡς τοιαύτας.

* * * Ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐζωία δὲν εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖα, ἵνα μορφωθῇ κάλλιστα ὁ ἄνθρωπος, διότι τὰς πλείστας καὶ τὰς σπουδαιότερας πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ὑπηρεσίας ὀφείλομεν εἰς ἀγενεὶς ἀνθρώπου. Ἡ εὐζωία δὲν συνεθίζει τοὺς ἀνθρώπους νὰ παλαίωσι πρὸς τὰ προσκόμματα, οὐδ' ἐξεγείρει τὴν αἴσθησιν τῆς δυνάμεως, ἥτις εἶνε τοσοῦτον ἀναγκαῖα πρὸς ἐνεργητικὰς καὶ ὠφελίμους πράξεις. Ἡ πενία οὐδὲν προὔποτιθησι τὴν δυστυχίαν· δύναται μάλιστα δι' ἰσχυρὰς προσωπικῆς ἐνεργείας νὰ μεταβληθῇ εἰς εὐλογίαν, διότι ἡ πενία ἀναγκάζει τὸν ἄνθρωπον νὰ ἀγωνίζεται κατὰ δυσχερειῶν τοῦ βίου, καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον εὐρίσκουσιν οἱ μεγάθυμοι δύναμιν, πεποιθήσιν καὶ ἐπὶ τέλους θρίαμβον, ἐνῶ οἱ νοθροὶ ἐπιτυγχάνουσι μὲν πολλάκις τῆς εὐζωίας, ἀλλὰ μόνον διὰ τοῦ ἐξευτελισμοῦ. (Σμάτλης).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἄγεται ὅτι μέγα μέρος τῆς περιουσίας τοῦ λόρδου Βήκονσφιλδ ἐκληροδοτήθη εἰς αὐτὸν ὑπὸ χήρας τινὸς θαυμαζούσης τὴν ῥητορικὴν αὐτοῦ δεινότητα.

Τῷ 1851 ἄγνωστός τις τῷ Δισραέλῃ κυρία ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἐπανελημμένως αἰτουμένη συνέντευξιν. Ὁ Δισραέλης οὐδενίως ἤξίωσε προσοχῆς τὴν αἴτησιν ταύτην· τότε δ' ἡ ἐπιστέλλουσα ἀπνηθύνθη πρὸς τὴν σύζυγόν του, προστιθεῖσα ὅτι ἦτον ἐξηκονταετής καὶ περὶ τὸ τέρμα σχεδὸν τοῦ βίου της. Ἡ κ. Δισραέλη συγκατετέθη νὰ δεχθῇ τὴν ἐπίμονον ταύτην κυρίαν, ἥτις ἐξήγησεν εἰς αὐτὴν ὅτι ἦτο χήρα ἀνωτέρου ἀξιοματικῆς τοῦ ἐν Ἰνδίας στρατοῦ, ὅτι ἐθαύμαζε θερμῶς τὴν φιλολογικὴν καὶ πολιτικὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ Δισραέλη, καὶ ὅτι ἐπεθύμει νὰ τὸν ἀνακηρύξῃ κληρονόμον της.

Ἡ κ. Δισραέλη ἐγνωστοποίησε ταῦτα πάντα εἰς τὸν σύζυγόν της, ὅστις ἐλαβὼν τὸ πρᾶγμα ὡς ἀστειότητα ἔγραψε διασκεδάσεως χάριν εἰς τὴν ἐνθουσιωδῶς θαυμάζουσαν αὐτὸν κυρίαν ἐκείνην, ὅτι οὐδεμίαν θὰ ἐπέφερον ἐνστάσιν, ἂν ἤθελε νὰ τὸν καταστήτῃ κληρονόμον της. Μετὰ δύο ἡμέρας ὁ Δισραέλης ἔλαβε μίαν ἐπιστολὴν, ἣν ἔθηκε, χωρὶς νὰ τὴν ἀποσφραγίσῃ, ἐντὸς τοῦ θυλακίου του, ὅπου καὶ τὴν ἐλησμονήσῃ. Ἡ ἐπιστολὴ ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδας ἔμεινεν ἐντὸς τοῦ θυλακίου, τέλος δὲ ὁ θαλαμηπῶλος του ἐκπλαγείς ὅτι εὗρεν κλειστήν εἰσέτι τὴν ἐπιστολὴν μετὰ τοσαύτης ἀπὸ τῆς παραλαβῆς της ἡμέρας, ἔφερεν αὐτὴν πρὸς τὸν κύριόν του. Ὁ Δισραέλης τὴν ἤνοιξε ἦτον ἡ γραφὴ τῆς φίλης του, ἥτις τῷ ἔγραφεν ὅτι ἐλυπεῖτο μὲν πολὺ διότι δὲν συγκατετίθετο νὰ ἔλθῃ εἰς συνέντευξιν μετ' αὐτῆς, ἀλλ' ὅτι ὅπως τῷ τεκμηριώσῃ τὴν θερμότητα τῆς συμπαθείας της ἐνέκλειεν ἐντὸς τῆς ἐπιστολῆς της γραμμάτιον χιλίων λιρῶν στερλινῶν διὰ τὰς δαπάνας τῶν προσεχῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ὁ κ. Δισραέλης ἐπεσκέψατο τότε τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐκείνην κυρίαν, ἥτις τῷ ἔδειξε διαθήκην, δι' ἧς καθίστα αὐτὸν μοναδικὸν κληρονόμον πάσης τῆς περιουσίας της ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ ἐπισκέπτονται αὐτὴν ὁ Δισραέλης καὶ ἡ κυρία του δις τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἐν Τόρκαϊν οἰκίαν της.

Μετὰ πέντε ἔτη ἡ γενναία χήρα ἀπέθανε, καὶ ὁ Δισραέλης ἐγένετο κύριος πεντήκοντα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν, ἀργυρῶν ἐπιτραπέζιων σκευῶν, κοσμημάτων, ὠραίας βιβλιοθήκης καὶ μεγαλοπρεπεστάτης οἰκίας.

Εἰς Ἀναγνωστῆς

Τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς φιλαργυρίας :

Ἀποθνήσκων τις νὰ γράψῃ ἐαυτὸν κληρονόμον τῆς περιουσίας του.